

ה"ט 24000/04/21 - אמיר חביש נגד ויסאל עאיק, סמיר עאיק

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 24000-04-21 חביש נ' עאיק

ה"ט 24009-04-21 חביש נ' עאיק

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת פרוחה ג'ובראן מילר
המבקש אמיר חביש
נגד
המשיב 1. ויסאל עאיק
2. סמיר עאיק

החלטה

הליך זה נפתח בשתי בקשות נפרדות למתן צו למניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד כנגד כל אחד מהמשיבים.

במעמד הבקשה הודיע המבקש, שהיה מיוצג, כי פתיחת שני הליכים מקורה בשגגה מאחר ולא ידע כי ניתן לפתוח הליך אחד נגד שני משיבים. בהתאם ולבקשת המבקש, אוחדו שתי הבקשות בהליך זה שדן בתיקים ה"ט 24000-04-21 ותיק ה"ט 24009-04-21.

שמעתי את המבקש בפניי במעמד הגשת הבקשה למתן צו הטרדה במעמד צד אחד בלבד. המבקש הסביר כי הוא והמשיבה עובדים ביחד במועצה המקומית ירכא והוסיף כי הוא מבקש את הצו במעמד צד אחד לאחר שהמשיבה ביחד עם בעלה (הוא המשיב מס' 2) הטרידו אותו במשך תקופה והפעילו כנגדו איומים ולחצים לרבות באמצעות הודעות ומסרונים בקבוצות וואצאפ.

המבקש הוסיף כי מעשיהם של המשיבים מגיעים כדי הטרדה מאיימת לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת ומשכך נדרשת לו הגנה דחופה ביותר על ידי מתן צו במעמד צד אחד.

באותו מעמד מצא המבקש לנכון להדגיש בפניי כי הוא נמנע מלהגיע לעבודה במשרדי המועצה מזה כ- 40 ימים בכדי להימנע מהמשיבים וכעת ברצונו לשוב לעבודה והוא חש מאוים וחושש לשוב לעבודתו ללא צו שיגן עליו.

לנוכח הצהרתו של המבקש כי הוא חושש חשש אמיתי כי עם הגעתו למועצה, יעשו המשיבים פעולות שונות לפגיעה בו (בלשונו של המבקש: יקראו לבני דודו של המשיב מס' 2 ויהיה בלאגן) וכי הוא הגיש תלונה במשטרה על איומים וכי הדבר מונע ממנו לשוב לעבודתו, מצאתי לנכון ליתן במעמד צד אחד צו מצומצם לפיו אסרתי על המשיבים להטריד את המבקש בכל דרך ובכל מקום וכן אסרתי עליהם לאיים על המבקש או לבלוש אחריו או לפגוע בפרטיותו בכל דרך.

ביום 18/4/21 התקיים דיון במעמד שני הצדדים במהלכו נשמעו העדויות שלהלן:

תמצית עדות המבקש:

המבקש הצביע על אירוע אחד בודד שאירוע לפני כ- 6 - 7 חודשים במהלכו, כך לטענת המבקש, התייצב המשיב במשרדי המועצה בקומה הרביעית, היא הקומה בה עובד המבקש והשמייע קללות כנגד כל מה שנקרא בלשון המבקש "הצד המפסיד במועצה" כאשר הכוונה הייתה למבקש ולחבריו לקבוצה פוליטית מתוך שתי קבוצות פוליטיות שקיימות במועצה.

אציין כי לאחר בירור, התברר כי האירוע הנטען אירע על רקע הדחתו של ראש המועצה הקודם שהמבקש הועסק כנהג שלו. אירוע זה יצר סכסוך פוליטי שנוצר בין שתי קבוצות כאשר המשיבים נמנים על תומכי ראש המועצה החדש.

עוד אישר המבקש שהמשיבים מתגוררים רחוק ממנו ושהדבר היחיד שיש בידו להוסיף לעניין ההטרדה המאיימת הנטענת, היה אירוע שבו אביו של המשיב פנה לדודו של המבקש במקום עבודתו במגרש מכוניות עם אנשים מכובדים מהמועצה בניסיון לפתור את הסכסוך.

מעבר לעדות זו, שאף נגדה את הצהרותיו של המבקש בבקשה ובעדותו בפניי ביום 12/4/21, לא עלה בידי המבקש להצביע על אירועים, איומים, קללות או כל אירוע הטרדה מאיימת אחר.

תמצית עדות המשיבה מס' 1:

המשיבה 1 השיבה בקצרה כי היא אף פעם לא פנתה למבקש, לא החליפה איתו אף לא מילה אחת ואין לה איתו אף לא קשרי עבודה.

המשיבה עובדת כמזכירה בחינוך הבלתי פורמלי במועצה ולפני מספר חודשים עברה לעבוד במועצה תחת ראש המועצה החדש.

תמצית עדות המשיב מס' 2:

המשיב 2 הכחיש את הטענות המופנות כלפיו מכל וכל. המשיב הדגיש כי הרקע לסכסוך הוא המחלוקת הפוליטית הקיימת במועצה וכי אין למשיב כל קשר עם המבקש, לא פגש אותו אף לא פעם אחת במועצה, לא איים עליו ולא קילל אותו.

המשיב התייחס ספציפית לאירוע שתואר על ידי המבקש ואשר אירע לפני כ- 7 חודשים והשיב כי הוא אכן נכח בביקור במועצה בקומה הרביעית, שם הוא אמר באופן כללי שמי שיפגע באשתו הוא ימצא עימו את הדין אך זאת הוא עשה ללא קללות וללא איומים.

המשיב הציג בפניי דו"ח נוכחות לפיו הוא נוכח כל יום בעבודתו ברמת גן וכי הוא איש עסוק ואין לו זמן למשחקים הפוליטיים שהמבקש מנסה לעשות.

הכרעה:

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת אימים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג התחקות/ אריבה) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

ומן הכלל אל הפרט ולאחר ששמעתי ארוכות את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שלא עלה בידי המבקש להוכיח את קיום שני התנאים המפורטים בפסיקה ואף לא בדוחק.

לא זו בלבד אלא שהתרשמתי שהמבקש לא חש מאוים וכי השימוש בהליך זה נעשה על ידו ככלי ניגוח פוליטי וחבל שכך.

משכך, אני דוחה את הבקשה וקובעת כי מדובר בבקשה קנטרנית.

לנוכח התוצאה שהגעתי אליה, מצאתי כי יש מקום לחייב את המבקש בהוצאות משפט לטובת המשיבים בסך 1,000 ₪.

למען הסר ספק, הצו הזמני שניתן כנגד המשיבים במעמד צד אחד, מבוטל.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"א, 19 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.